

domstilsfælde og ved andet Forsald tilladelig Suspension af Lovens Garantibestemmelser, thi da denne Suspension maa blive vilkaarligt Skøn underkastet, kan den ikke blive ens for alle, og da Kedelpassereens Autorisation skal være Garantien for de omkring Kedlen arbejdende Folk, bør denne end ikke undtagelsesvis eftergives, eftersom saa Mykker ville indtræffe just i disse Undtagelsestilsfælde.

Man kan, som sagt, ved mildnende Bestemmelser indskrænke Lovens Rækkevidde, men det er efter Mindretallets Mening delvis at gøre Uret baade mod dem, som Loven vil beskytte, og dem, som den vil forbedre, og derfor anser Mindretallet det foretrukkest ikke at fremme Lovforslaget, da man antager, at Justitsministeriet deraf vil tage Anledning til Bestræbelser for at tilvejebringe det, der i høj Grad trænges til, en Udvidelse og Skærping af Loven om Tilsyn med Dampkedler paa Landjorden, saaledes at Tilsynet faar Tid og Evne til at lære Kedelejeren Omfanget og Arten af hans Ansvar over for Kedelpasningen og Myndighed til at drage ham til Ansvar for de Forsømmeligheder og Utilbørligheder i Kedelpasningen, som finde Sted, og som alene han kan gøre en Ende paa og holde borte for derved at bringe Arbejderne og andre omværende en effektiv Beskyttelse mod den Fare, der nu uimodstigelig er.

Mindretallet har ikke nogen Tvivl om, at man ved at udvide denne Lovs Tilsyn baade i Retning af Tal og Myndighed vil kunne tilvejebringe den Reform, som Samfundet har Krav paa og kræver: nogen virkelig og alle omfattende Sikring imod forsømmelig og utilbørlig Kedelpasning.

Med Hensyn til de enkelte af Flertallet stillede Endringsforslag bemærkes:

Flertallets Forslag under 1., 2., 12. og 14. ere nærmest redaktionelle, idet de ikkun gaa ud paa at fjerne enhver Misforstaaelse

af Lovforslagets Bestemmelser ved at fremhæve, at disse gælde saavel de Personer, der forestaa eller lede Kedlernes Pasning, som dem, der selv varetage og udføre alle Enkeltheder ved Pasningen.

Forslaget under 3. er motiveret i de indledende Bemærkninger.

Forslaget under 4. gaar ud paa at benytte det samme Udtryk, som er anvendt i en tidligere Lov.

Forslaget under 5. har det Maal, at der som Betingelse for at kunne indstille sig til Prøven for Kedelpassere af 1ste Klasse tillige skal kræves Vedruelighed og Paalidelighed i Lighed med, hvad der fordres af dem, der indstille sig til Prøven for Kedelpassere af 2den Klasse.

Forslagene under 6. og 7. gaa ud paa at fastslaa Bencævnelsen Kedelpasser i Stedet for Lovforslagets Bencævnelse „Maskinpasser“, da der herved sondres imellem Kedelpasserne for Kedler paa Landjorden og Maskinpasserne om Bord i Skibene, til hvilke sidste der stilles større Fordringer, end til de to tilsvarende Klasser, som det foreliggende Lovforslag tilsigter at indføre.

Forslaget under 8. gaar ud paa at forhøje Eksaminandens Minimumsalder fra 18 til 20 Aar.

Forslaget under 9. tilstræber at tilvejebringe en større Betryggelse i Retning af den Kendskab til Kedlerne, som erhverves ved den praktiske Uddannelse, som betinger Afgangen til Prøven for Kedelpassere.

Forslaget under 10. har til Hensigt at fritage de Kedelpassere af 2den Klasse, som i mindst 1 Aar paa en ulastelig Maade have røgtet deres Kald, for den i Paragraffens 2det Stykke krævede Uddannelse i et Værksted.

Forslaget under 11. tilsigter tydeligere at udtrykke, hvad der fordres for, at en Person kan betroes Pasningen af de mindre Dampkedler.

Forslaget under 13. er redaktionelt.

Forslaget under 15. er en Skærkelse af den Fordring, der i § 7 stilles til Kedel-